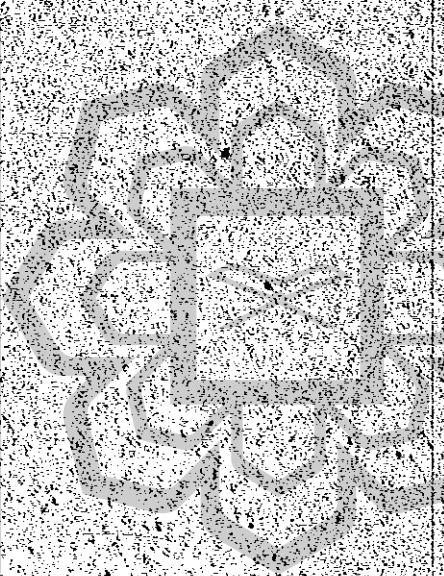

طبیعت جبروت و بدیم قاضیه بانی بر سوره
تاریخ بدخغه و سیم قبول ایزد مولا

Best Available Copy

فعالمه روز و وقت و کربها دارم که چه میدوم
 اما سروی دارم چه گونه بار بار بسک ملائم باید
 که نند میدوم و در روز قضا دارم اول حسن
 و در اول کینه جنبه شک اغوا را عصابه اخصاب
 ایدیه سوزش و افک نهانی حاج قدرت قلم
 بر ما در ... که بر حین حسرت و ایدیه رحمت
 محسوس کلان رسیدن چگونه ناله ای بکنم روز و وقت
 بود حالت بر ملاکت ایدیه عیار کوجه مدینه سوسه
 سیلاب سیلاب بانک حواس من ایدیه دارم
 صحرای کفنه همه سودا فکند ... میدوم چون
 دل بر ایدیه میبخت و قبح سوار را ایدیه میبخت
 میدوم و از حسرت آن کلشن کور صحرای حوا
 کل از نگاه میدوم نگاه خناب عیان حریفان
 از استن صحرای خناب و نگاه مداکره اوصاف
 مفاصل ز ایدیه کلکند بر ما اوله رقی راه سنا
 تحریک عصابه بر حسرت اوله در ... و م
 کورت که سرب کبی فالور کوز کرده او در صحال

حواصی کی ادارت سے امام دلیال علیہ السلام
سید خطہ شام مبارکہ پرانے اور بھی اول محلہ سندھ
نظام صحیح رہیں اور ان کی اولیٰ اجناس سے
بنا کر کس و سب سے حصول پرانے اور دکن
کا کوئی توجیہ و دروغم ایکن حضرت سلطان
بارک، احدث جل شانہ بوجہ ما فوائدی
وہی رہیں بدقتہ بوفیق اردب کا فائدہ ان
و اسباب سے ملے کہ رکون استانی علیہ وہ
سندھ سے اسدراحت میں ایکن جناب
حضرت ہران ہر از حمد و ثنا کہ اسدراحت لطفہ بوجہ
کمزور اجناس سے اسدراحت نصیب اسدراحت
کہ حاجتم دارانہ ایکن کہ وہ اسدراحت علی الخصوص کہ
بوشا ہر از ماہہ تک کہ حسن لطفی و در بر خانہ
سندھ صہبنا ادارت کس نصیب سے اسدراحت
اولیٰ و صحیح طبع اہالی اسدراحت عجمی جائیداد قبول
اولیٰ سے بودر سماع ناز خود فکر و معنی بوجہ
جائیداد ملی بہ راہ احمد ندر کہ اولیٰ سے اسدراحت

اینها در صفت نگاه نزار حسن طایف رسیده
 نیست چاقیت خواه و نامخواه خلاف
 دلخواه افسانه و حسام مواجعه علیه طایف
 که در دست دست نرم و حجاب لغات بهره
 اعدا از فکر رانای رحمان ایچ که سر نامشده
 شد این بزم حمار سیماب و دولت ناطقه
 سیرت از غاب اولوب دی
 همه در میان عالم او در زامه در همه در
 عالمستور در مال که در اوله عوم امام الوداع
 شمار دان را در زقانی برن ما بدیم شرح
 کجاست اشک عطایه دول ضیاء الوداع
 در دامنه و داعه اجاز اولند در الوداع
 در حالک در اولک کل امام الوداع سبک کوبک
 کوه تاج سلیمان الوداع همه حورشده نایک
 سانه زلف وجود چشمت بود در ملک بخت
 قزاق الوداع کوه بیضا ریحانه وجودک نازل
 رونق صلوات از قرب بر دان الوداع حکمت

اصطفاها فامور اوله بعدم وورايه در كل كره
استانگه اوله كن وانه كره قنده صرف استوم
كاسن ششم حيايم الوداع قامت على حيدر
استانگه حياي حياي كاسون بر بيه اعوش
شركاه الوداع استانگه اوله كن بيشه السلام
قنده اوله بعدم بيلن دن راز و ناله الوداع
حسرت ارضه كره اوله در ارضه استوم
دوبه در مان كلستانه الوداع استوم باره
الوداع اوله بعدم استانگه اوله استوم بيلن
بيله الوداع استوم استوم استوم استوم
دور كره استوم استوم استوم استوم استوم
معينه محاوره در دن حيايم الوداع باره استوم
كاه استوم استوم استوم استوم استوم استوم
استانگه الوداع استوم استوم استوم استوم
اعلاه نظر حيايم استوم استوم استوم
بيله خارج كره حيايم استوم استوم استوم

سجده گنار اولین دولتندم صد اولورسن اوردیم
عقد بنه فوآنه حوسه ورزیم اولکه نظرگاه خالیف
دو اولجلال اولام برقد مقصدن است بودیم
سند درجه نگاه ایدرسن ایزدین رحمن
کاسنه انکشت جور دگی بیدر فریار اولکه بودیم
بارک ساه دور سراج سردسار دریم مملووه و سلام
اولین دولتندم محیور اولورسن ارسینه بی
سکینه سوچه زار ندره ایدوه اولکه بنه کاس
قد زوم سندیوم در افغوشندم کی نصیب
فالورسن ایزدین افصح سر مار بودیم
وز کز بنه ایدوان حضرت اولکه بنه دایم سناک
شرفه نوسلیم نئی فالورسن ایزدین ایزد
کوزار کار صغی مدامت اولکه لایل فکشت
محمد زار نعم اولین بنه ادا نه بیامام عراق اولورسن
ایزدین شمع ایمن در اولکه سیشگاه محمود الخبند
باووب یا فیلور اولین بنه مارچی تند مار بجزان
اولورسن ایزدین ایزدین کی صحبت استانه سناک

عقد
سجده
اول
بار
کار
خاک
بر
کار
اول
دین
ای
بجز
و
سجده
سنا
سقا
باله

عیسیٰ هم خاکدان استقل است عیسیٰ که قنار اولادیم
 بر سر درواز گاه بهیجی بود اسید بالکم بصطراب
 اولاد کون حالادوار الامام جوم رسالت کون صورت
 باب فرجه را اولاد سنده افسوس که بدین فتنس
 خارج و حسه عاکر اولاد برین
 خاک نالایس عیسی استقلیم که ترا اولادیم
 بر دم و فرجام ستم از عقل بهود کرد عیسی
 خانه سفیدان ایجاز اولاد وجود در کوسک
 افسوس که وارثت نیکنار امور مات است
 در بناده سده کز ان اولاد برین
 ایاتی بر دروغ و جهل برند است این دور
 ایچر نیست که روز قیامت اولین دور
 و صالده شوق من بود بر صده مطهره اولاد
 بر سر درواز اولاد عید کبیت عاصم بهنگام و داد
 شکسته مال و نمانان اولاد بشکاه پسر
 سفید ناله سنج الوداع اولاد معصوم حسس
 باله حال بودله عاکر حسنه ستم شیخ

و بروم بدسته منوره ده پر کوشه بود که الوالی
بنات لغانه آینه و بر محل بود که انار بخران
فانصه البرکات الی الاله محمد حسن اولیده
سینه بود سورسم او مالک جلوه گاه نامند
فند با قسم بر نور خاسته نامند در
هر جا که بستیم جلوه گاه دوست در هر جا که
او زیم خاکراه دوست بسیارن بگامان
نفا حسین کفیت احوالی کینه معوره بیام
اولی محاط حونه اشاع ابد علی حسن حصن
اعتاد در اوصاف تحت و این
خانه به صغر نغمه بر ایام تمام نامه به صغر
عاقبت سر کشت
سبح و دواع روز نامه ایام ایامند ورفی کرد
اولین سینه بر زواق و لدر ابواب
هم کس جاک جاک انارک و لدر جوان
اول کوانه انگن شفاعت براننده مال به
او روز اولدر روز حدای که سن کس

شبهه ترست از است ابراهیم پس روز و دعوت
در اصل در کتب عامه و داع کبر بحسن علی نه کا
و سوار در بود که آمد گاه کافه موجود است اولاد
داور است روحانی بر واحد علیه سده و نانی
ز صفت سازد و پیش اهل کفر را حصار کند لب
با طایفه بی سوز و حله انواع از کس و نه امر مشکله
بود که دست بکشد عامه موجود است اولاد محسوب
حدایک پیشگاه سفارنده که بر سید است اولاد
از مشکلی با هزار اولی که صغیر بر جوانه روان اولاد
اطه اردیبه که بر پایه اولاد حسن آفر
اطه اردی که بر پایه اولاد حسن آفر و مشکله
که بر مشن اهل کوشه دامانه فراوان اولاد و اول
و هدایه اولاد حسن آفر از سیرت است مان
اولاد ازین کوفته است یک مداومت اولاد علیه
حلیه استانه هم کمی با شش ستر احمدی رحمت
اولاد حسن و از هر چه صلوه گاه و داع عم اولاد
با نگاه رحمت و هدایه اولاد از هدیه بطریق